

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
nyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termékért szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Bodóné asszonyról s egyebekről.

— június 30.

Asszonyom, Bodóné asszonyom! Ön ugyan most azt állítja magáról, hogy Önt Buza Barnának hívják, ez azonban csak olyan ártatlan kötődés, még a farsangból itt ragadt tréfa, amit én azonnal észre vettem. Önt nem Buza Barna, hanem Bodóné! Még pedig az a bizonyos Bodóné, aki mindig másról beszél, mikor a bor árát kéri. Most pedig ugyancsak kéri ám a bor árát! Annak a bornak az árát tudniillik, amelyet januártól júniusig az az 1000 és nem tudom hány népgyűlés, meg deputáció elfogyasztott a felett való nagy lelkesedésében, hogy ime meghalt a „hapták“ és megszületett a „vigyázz“; kiszenvedett a „hier“ és örökébe lépett a „jelen.“

Ugy bizony! Az egész nemzet Önökre néz most és kéri, követeli annak a rengeteg bornak az árát, amelybe majd hogy bele nem fult a magyar alkotmány legjobban féltett kincse, a parlamentarizmus is. És amelyet, ha úgy egyszerre kizúdítanának az alföld valamelyik homokos piacára, hát az a bizonyos huszár, aki sehogy se akar kimenni az Ön fejéből (ebből is látom, hogy Ön igazán Bodóné és nem Buza Barna), most nem azt mondaná, ám, hogy: coki tenger, hanem

ugyancsak kiabálni kezdene Noé apánk után, hogy: „gyorsan azzal a bárkával“ és sietve kantározná a bárkába szánt lovat.

Ön azonban siketnek tettei magát, pedig ugyancsak közel álló embere, pártbeli hive, az ujhelyi petíciónak első aláírója: Csapó Lajos prezentálja a nemzet számláját és Ön ahelyett, hogy a számlára gondolna, az én árva fejemnek esik és hamiskodva hívogat az ellenzéki csárda elnémult ivójába.

Én azonban, mélyen tisztelt Nagysád, nem megyek. Sőt most még kevesebb hajlandóságot érzek magamban hűtelenséget vállalni ahoz a bizonyos „következetességhez“, mely az Ön szellemes megjegyzése szerint az egész kormánypartban egyedül az én talizmánom, mint a nagy kuruckodás dicsőséges napjaiban. Mert tetszik tudni, minden érzés és minden gondolat, mely az én szegény magyar nemzetemnek a szívéből és agyából félfakad, igen hamar utat talál az én szívéhez és agyához is. De az erő nélkül való vállalkozásokat nem szeretem. (Ebben nekem Ön, mint aféle tapasztalt asszonyság, igazat fogadni.) Már pedig én az Ön pártjának vállalkozását eleitől fogva olyannak tartottam, amely hijával van az őszinteségnek is és az erőnek is.

A fejlemények csodálatos módon igazat adtak az én feltevé-

semnek és így ne tessék rossz néven venni, hogy az Ön szírhangjai hatás nélkül pattognak vissza az én következetesen mameluk keblemről.

De hát térjünk át azokra a bizonyos katonai javaslatokra is.

Azt mondja Ön, hogy én hirdetem az ujonc javaslat szükségességét, mert féltettem hazánk biztonságát, és ime: „most jön egy könnyelmű kormány s visszavonja ezt a feltétlenül szükséges javaslatot és így az én meggyőződése szerint veszélynek teszi ki hazánk biztonságát. Ezt a kormányt tehát nekem nem szabad követni.“ Asszonyom, Ön olyan önkényesen játszik a szavakkal, ami még a hölgyek kiváltságos kasztjának sincs megengedve!

Én legalább úgy olvastam és úgy olvasta Mezőssy Béla, Hentaller Lajos, Olay, Sebess Dénes, Eötvös Károly és Vázsonyi Vilmos is, hogy Héderváry nem vonja vissza a katonai javaslatot, csak nem most kívánja tárgyalni, hanem valamivel később. Akkor, midőn lesz indemnitás, vagy rendez költségvetés.

Én tehát csak megtudom valahogy nyugtatni magamat hazánk biztonsága felől és át tudom érteni annak a gondolatnak az igazságát is, hogy ahol bent az ország területén is hiányzik a béke és fel vannak durva a közállapotok, ott előbb ezt kell orvosolni és csak azután kell a külső

biztonság eszközeit megteremtteni, mert különben külső veszedelem nélkül is tönkre megy az ország. Más kérdés azonban az, (és csodálom, hogy nem ez okoz Önnek nagyobb fejfájást) vajjon az Ön pártjának a kitünőségei is megtudják-e nyugtatni a saját lelkiismeretüket és megtudják-e nyugtatni a nemzetet a „nesze semmi, fogd meg jól“ tartalommal kötött béke miatt.

Megemlékszik Nagysád, nem először és bizonyára nem utoljára, bizonyos virsliről is. Természetes, hiszen ez is kiválóan asszonyi szokás. Tudniillik az, hogy arról a menüről és arról az ételről beszéljünk legtöbbit, amelyet meg nem kóstoltunk. Hja, minden asszony féltékeny a maga asztalának jó hírnevére és így érthető, ha gunyolódni szeret a más ember főzte felett. Az olyan szerény polgári ételt pedig, mint a virsli, egyszerűen lenézi.

Hát tisztelt Nagysád, én elhiszem, hogy Önök sokkal jobb asztalt tartanak, mint a zempléni mamelukok. Elhiszem, hogy virslivel nem tudta volna Önöket a bán megpuhítani. *Ehez jobb és finomabb ételek és innycségek kellettek.*

A viszonyosság nevében — miután Ön számon tartja a mi comediantainkat — ezennel felkérem Önt: árulja már el, hogy Kossuth apánk nagynevű fia mi-

a címzés nélkül „asszonyom“ megszólítás.

Bezzeg másképp van ez Franciaországban, a hol a napszámosné és hercegnő egyaránt megelepszik a „madame“ címzéssel. A köztársaság elnökét is egyszerűen „monsieur“ (uram) címzés illeti, épen úgy, mint a legegyszerűbb polgárt vagy munkás-embert.

Hazánkban ma már mindenki „nagyságos“ úr, tudvalevő dolog pedig, hogy ennek a kifejezésnek hajdanta mily nagy jelentősége volt. A „nagyságos“ jelző ugyanis fejedelmeknek, az erdélyi s a magyar főuraknak volt a címe.

A nagyságosnak régente „gloriosus, excellens“ értelme volt. A „nagyságos elme“ Révai Miklóstól ered. Gúnyos értelemben alkalmazzuk dilettanskodó nagy urakra ezt a kifejezést. „Költeményes holmi egy nagyságos elmétől“ cím alatt adta ki ugyanis Révai 1787-ben báró Orczy Lőrinc verseit és „Két nagyságos elmének költeményes születményei“ cím alatt 1789-ben Barcsay Abrahám és báró Orczy Lőrinc verseit.

A „tekintetes“ megszólítás már lassankint veszendőbe megy, legfőképp Vas Gerebennek regényében a Tekintetes urakban marad meg. (Irta 1864-ben.)

A „Dat Galenus opes, dat Justinianus honores“ (az orvosi tudomány gazdagságot, a jogtudomány tiszte-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Prolog.

Irta: id. Bajusz József.

(Az erdőbényei tűzkárosultak javára folyó évi jun. hó 27-én rendezett műkedvelői előadáson szavalt: Ambrózy Teréz.)

Láttatok-e már vést? —

Ha a folyó kiönt
És utjában mindent
Elsodor, romba dönt . . .

Láttatok jégesőt,
Orkánt, dúló vihart?
Isten-ítéletként
Száguldó zivatart? . . .

Ha mindezt láttatok,
De tűzcsapás nem ért,
Nem is ösmeritek
Az igazi veszélyt! . . .

Az utcán kiáltják:
„Tűz van! Segítsetek!
A tűzet szélvihar
Éleszti emberek!“ . . .

Mikor széjjelnéztek —
Lángtenger az egész . . .
A tűzben a vagyon,
A templom oda vész! . . .

Ki-ki az életét,
A gyermekét menti . . .
Ott hagyja vagyonát
A tűzben elveszui! . . .

Egész életének
Minden keresményét! . . .
A családfenntartás,
A jövő reményét! . . .

Nines, ahová békén
Lehajthassák fejük! . . .
Nines, ahol imádják
Irgalmas Istenük! . . .

Tűz által pusztult el
A szép Erdőbénye
Kimondhatlan a nép
Kétségbeesése! . . .

De a jó Istenben
S ti bennetek bizunk,
Jó lelkek! akiket
Ide össze hívtunk . . .

Ugy-e segínyt nyújtok
A tűzkárosoknak? . . .
Nem hagytok elveszni
Ennyi jó magyarnak? . . .

Én vagyok tolmácsa
Az ő kérelmüknek,
Ártatlan visszhangja
Esedezésüknek . . .

Ő érték gyúlt ki most
Thália temploma;
Műkedvelőinknek
Minden mozzanata

Csak arra célra tör,
Csak egy útra vezet, —

Hogy: „a szenvedőkön
Ök is segítsenek“ . . .

Im! a jótékonyosság
Nemtője int nekem,
Hogy a szereplőknek
Éngedjem át helyem . . .

Nyiljék meg hát a szin, —
— A bűbajos képlet . . .
„A színpad összhangja
Az emberi élet“ . . .

Igazságok.

Irta: Dr. Vutkovich Sándor.

A címkórság. „Fuit.“ A kend. A nagyságos ur. A tekintetes ur.
(Folytatás és vége.)

1848-ban a címzések mintegy varázsütésre tüntek el. A minisztert „miniszter urnak“, a főispánt „főispán urnak“ szólították s a kik nem viseltek hivatalt, azokat egyszerűen „polgártársnak“ nevezték. Magát az ország kormányzóját is „kormányzó urnak“ hitta mindenki, még az inas is. A 48-as hagyomány immár elmosódott s újra felelevenedtek a címzések a demokráciának nagyobb dicsőségére.

Az egyszerű „asszonyom“ helyét most már más kifejezés foglalja el pl.: nagysád, magysám, nagyságos asszonyom.

Valóságos sértés számba megy

esoda édességeket szopogatótt azon a híres konferentián, amelynek a végével ő is úgy tett, mint ahogy a nóta mondja: „Izent.” Izent, de nem a magyar nemzetnek, hanem Ferencz Józsefnek. Jó volna ezt tudni, hogy ha egyszer szerencsénk lesz hozzá, neki már ne virslit találjunk, hanem valami mást, például „poulard à la Héderváry“-t.

Szirmay István.

A jótékonyaság ünnepe.

— Előadás az erdőbényeiek javára. —

— jan. 30.

Az emberiség ősi és egykor egyedüli ellenségei, az elemek, elfeledik olykor, hogy a Bosszuálló Végtelenség fejezetében reájuk már nincs többé semmi szükség. Ha büntetni kell a bűnös ember-fajt; ha figyelmeztetni kell a föld elbizakodott urait az alázatosságra, melyről olyan könnyű a megfeledkezés, hát elvégezi azt az ember maga. Mióta elszaporodott ezen a földön, egyebet sem csinál, mint fejezet, öldöklő szerszámot kohol, éléz, tökéletesít — saját maga ellen. Szolgáivá tette a Végtelenség felületet erőt és mértőföldről tudja szórni a halált. Az égből lesújtó villámot házi eszközévé degradálta, de kezébe adta a büntető hatalomnak is. Ma már ő áll boszut azzal. Utánozni tudja a föld-rengések titokzatos erőit és politikát csinál velük.

A detronizált elemek azonban megelégtelnek néha az ő megváltozott helyzetükről. Egyet rázkódik a föld és sűrű füst között okádja ki magából a pusztítás rettenetes elemét: a tüzet. Virágzó városok fulnak a rettenetes láva-tömegek alá.

Máskor békés falvak felett gyűl ki az emésztő láng és néhány rövid óra alatt évek szorgalmát, hosszú idők keservesen megtakarított gyümölcsét hamvasztja el. Elpusztulnak a csendes hajlékok és ahol tegnap még a nyugalom, a béke tanyázott, ott most füstölő romok, pusztá falak meredeznek a haragos Ég felé. Szegény lesz a gazdag; földönfutó, aki csak szegény volt!

Az ember pedig újra felveszi a harcát a lázadó elemekkel. Te elpusztítottad az én embertársaim vagyont, én elpusztítom a te munkádnak nyomait. Te könyveket sajtoltál

letet szerez. Jókai szabad fordításában.) Orvosokból lesznek a házi urak, ügyvédek a tekintetes urak. Politikai nagyjaink közül Deák Ferenc volt az utolsó tekintetes úr. (Olv. Szájru-szájra Tóth 186. 1.) Hazánkban a nagyságos cím már régente is nagyon el volt terjedve. Lengyelországban szintén. Hajdanta a magnificust használták szél-tibenhosszában. Most így szólhatnak: Quondam eramus magni, nunc sumus fici.

A nagyságos úr címet Petőfi Egy kritikushoz (t. i. Császár Ferenchez 1845) című költeményében ostromozta a legmaróbb gúnnyal.

„Nagyságos úr! ismer engem,
Tudja azt a rossz szokásom,
Hogy az igazságot Istén
És ember szemébe vágom.”

A 7 szakaszú költeménynek minden sora „Nagyságos úr!” megszólítással kezdődik.

Szakál Lajosnak „Megkövetem a tens nemes vármegyét...” című költeménye országzerte ismeretes. A negyedik században a nagyságos és tens szó fordulnak elő egy címzésben.

„Szépen kérem nagyságos tens uraim.
Hallgassák meg igazságos okaim.”

Petőfi a kelmed, kegyelmed, kend, nagysám, nagysád alakokat szintén használja pl:

„Panaszom van kelmed ellen
Hallja kelmed, nap uram!
Mi dolog az, sugarával
Bánni olyan fukarann?”

(A naphoz. 1844.)

az én felebarátaim szemébe, én felszarítom ezeket a könyveket. Megújul a hitregék meséje: harcra kél a démon és a nemtő. A pusztulás démona és a jótékonyaság nemtője.

Ennek az örök harenak láttuk egy gyönyörűsége, örökre emlékeztető képét szombaton este. És erről a gyönyörű estről akarunk beszámolni most.

A terv előzményeit ösmerik olvasóink.

Megirtuk annak idején, hogy az elpusztult Erdőbénye felsegítésére egy mozgalom indult meg vármegyénkben, még pedig azzal a tervvel, hogy a leégett javára egy műkedvelői előadás, azután pedig nyomban egy táncestély tartassék.

A kezdeményezés eszméje a *Waldbott-családtól* indult ki, akikhez már a terv első megpendítése alkalmával nyomban csatlakozott vármegyénk főispánja *Hadik Béla* gróf. Ő azután csakhamar megalakította a rendező-bizottságot és alig pergett le két hét az eszme megszületése óta, szombaton este már valóra vált a terv. A sátorlajuhelyi színház átalakult egy hatalmas és pompás ol-tárrá, amelyen most a jótékonyaság gyújtott tüzet, de nem pusztító, haragos lángokat, hanem a segítségnek éltető tüzet, az *áldozatkésztségnek* égi lángjait. A nemes szívből fakadt vállalkozásnak tehát gazdag gyümölcse lett.

De hogy is ne!

Az erdőbényei tűzkárosultaknak a Gondviselés egy olyan hatalmas pártfogót is küldött, akire a rendezőség a terv első kidolgozása közben nem is gondolhatott. A bodrogolasi kastély *fenséges asszonya, Stefánia kir. hercegnő, Lónyay Elemérné grófné* a *Waldbott* báróné közbenjárására, és annyi szenvedéstől sujtott, annyi bánattal fűrésztől nemes szívének sugallatára kegyesen elfogadta a neki felajánlott védnökséget és ezzel egyszerre biztosította is műkedvelőink vállalkozásának ugy az anyagi, mint az ethikai sikerét.

Amint ez a hír kiszivárgott, az érdeklődés nyomban megkétszereződött az előadás iránt.

Olyan tömeges volt a jelentkezés jegyek után, hogy a rendezőség a legjobb akarattal sem tudta az igényeknek felét sem kielégíteni. Nem, mert minden hely már előre le volt foglalva és így több jegyet, mint ahány hely a színházban van, ki

„Kegyelmednek már rég pihen a pennája,
Kegyelmednek régen megnyílt a sir szája,
Hol békességgel a feltámadást várja,
De még most is kedves nekem a munkája.”
(A régi jó Gvadányi. 1844.)

A küszöbön guggol Sári néni
Guggol s nem áll: nem akar már nőni.
Van nyergelve pápaszemmel orra,
Varrogat... tan szemfedőjét varrja
Sári néni, hej, mikor kendet még
Sárikámnak, hugomnak nevezték!
(Sári néni. 1847.)

A János vitézben (1844) is igen sokszor előfordul a kend, kelmed, ő kegyelme. A nagysám, nagysád pedig ebben a költeményben:

„Állj meg, feleségem
És figyelj, elmondom
Szép beszédemet:
„Nagysám és nagysádat
Sze... sze... szeretem!
Nagysádé szerelmem,
Lelkem, életem!”

(Állj meg, feleségem... 1847.)

A „Nagyságodnak” nagysáddá való rövidítése a 19. század elején még igen szokatlan lehetett, mert a Mondolat ezt is indexre teszi. Kazinczynál: „Nagysád pirul? sohajt? Talán talán...” (Ered. Munkái I. 78.) — Szemere följegyzései szerint (Munk. 3. 137.) meg van már Teleki Ádám Cidfordításában, 1773-ban s a Nyelvtör (27. 517) szerint Gvadányinál 1790, Bessenyeynél 1804-ben. (V. ö. Szily Kálmán: A magyar nyelvújítás szótára 230—231. l.)

nem adhatott. Pedig voltak olyanok is, akik jóval többet is ígértek az óhajtott jegyekért, mint ahogy azoknak ára előre megszabva volt.

Az előadás kezdetül kitűzött 7 órára tehát a színház a zsufolásig megtelt. Megszállta és elfoglalta azt egy olyan fényes, előkelő közönség, amelyen talán még sohasem volt együtt az ujhelyi színházban. Az előadás védnöke, *Stefánia kir. hercegnő*, a színpaddal szemben levő és erre az alkalomra feldiszipített nagy páholyban foglalt helyet, *Baselli bárónő* udvarmesternővel.

Az előadás az előre megállapított műsornak megfelelően, de mégis némi változással folyt le a következő sorrendben:

1. Prológ, id. Bajusz Józseftől. Szavalta Ambrózy Terézke. (A prológot lapunk más helyén közöljük.)

2. Márványesoportozat. (Lőkép.) A jótékonyaság nemtőihez, kik Erdőbénye füstölő romjai között megjelennek, a leégett eszdekelve járulnak. Szereplők voltak: Bauer Mariska és Tolla, Dókus Lászlóné, Spillenber Elza, Székely Mária, Szakácsiné Rudó Jolán, Thuránszky Zoltánné, Téglássy Gaby, Waldbott báróné, báró Gaizler Géza, Spillenber Béla, ifj. Thuránszky László, Hornyay Mártha, Ambrózy Clarisse, Szent-Györgyi Margit.

3. Mária Terézia a pozsonyi országgyűlésen. (Vitam et sanguinem.) (Élőkép.) Mária Terézia: gróf Hadik-Barkóczy Endréné. Országgyűlési tagok: a programmban felsorolt szereplők.

4. Fregoli paródia. Személyek: Chansonette, Svengali, Privadiner, Carmenita. Előadta: Bajusz Zoltán. Rikkancs: ifj. Meczner Béla.

5. Palotás tánc. Előadták: Ambrózy Ila, Hönsch Ilonka, Nyeveczkey Gaby, Meczner Iczu, Gortvay Aladár, Szerviczky Gaby, Szőlössy Paula, Thuránszky Zoltánné, ifj. Meczner Gyula, ifj. Meczner Béla, Gortvay Aladár, Adriányi Béla, Nagy Béla, Székely László, Benesik Béla.

6. „Valami hibája van.” Virjáték I felvonásban. Franciából fordította Gabányi Árpád. Személyek: De Lussan André — Bajusz Andor; Cecille neje — Gortvay Aladárné; Balancourt magánzó — Isépy Zoltán; Nanette szobaleány — Isépy Zoltánné.

7. Műteremben. (Élőkép.) Szereplők: Ambrózy Teréz, Bauer Mariska, Hönsch Ilonka, Marossy Buttler Evy grófné, Meczner Icu, Szakácsyné Rudó Jolán, Thuránszky Zoltánné, Nemthy Anna, Sennyey Miklósné báróné, Nagy Barnáné, Szentiványi Carola, Fiáth Mária báróné. Festő: Dókus Gyula. Alakok: ifj. Bajusz József, ifj. Meczner Gyula, Danek Elza, Szepessy Anna, Hornyay Mártha, Palasovszky Andor és Béla.

8. Magyar hallgatók. Gordonkán előadta Olchváry Ernő, cigány-zene kísérettel.

9. Élőkép az Empire korból. Szereplők: Bernáth Aladárné, Dókus Lászlóné, Fiáth Mária báróné, Gortvay Aladárné, Meczner Iczu, Nagy Barnáné, Sennyey Miklósné báróné, Thuránszky Lászlóné, Waldbott Heda és Ika báróné, Ambrózy Ágoston, Ambrózy Viktor, ifj. Meczner Gyula, Waldbott Odón báró. Az élőképben előforduló Gavotte táncot előadják: Gortvay Aladárné és Meczner Iczu. Az estély zenezámait Haner János, Isépy Tihamér és Fischer Géza kísérték.

Bírálatot az előadásról nem mondunk, mert nemesak a Teremtő mondhatta el a tagadás ősi szellemének, de a Jótékonyaság nemtője is elmondhatná ez után az előadás után: „Csak hódolat illet meg, nem bírálat.” Ezt a hódolatot azonban a legkészségebben bemutatjuk. Egyenként és összesen mindenkinek, aki ennek a tündér-estének a létrehozásában csak részt vett, a szereplőknek és rendezőknek, de különösen dr. Hornyay Bélának, akit a sikerből igazán az oroslán-rész illet meg.

Az előadás után a szereplők és közönség a vármegyeház termeibe vonult, ahol vacsora és tánc volt programmba véve és hol a programnak ez a száma is fényesen beváltott.

A fényes táncmulatságon jelen volt hölgyek névsora a következő: *Asszonyok*: Ambrózy Nándorné, özv. Ambrózy Antalné, Bernáth Aladárné, Diószeghy Jánosné, Dókus Gyuláné, Dókus Ernőné, Dókus Lászlóné, Gortvay Aladárné, gróf Hadik-Barkóczy Endréné, Hönsch Dezsőné, Isépy Zoltánné, Mauks Árpádné, Meczner Gyuláné, Nagy Barnáné, Pintérné Hoyos Villi grófné, özv. Rudó Bertalané, báró Sennyey Miklósné, Spillenber Józsefné, Stépán Gaborné, Szakácsy Gyuláné, Szentiványi Lászlóné, Szepessy Kálmánné, Szerviczky Odónné, Szekcsák Istvánné, Thuránszky Lászlóné, Thuránszky Zoltánné, Vadász Antalné, báró Waldbott Frigyesné, Wiczmándy Odónné, gróf Wolkenstein Osvaldné. — *Leányok*: Ambrózy Margit, Ambrózy Ila, Ambrózy Teréz, Benesik Leona, Bydeskuthy Teréz, Fiáth Mária báróné, Füzesséry Matyó, Hönsch Ica, Meczner Icu, Nemthy Anna, Nemthy Mária, Spillenber Elza, Stépán Ida és Róza, Szekcsák Dóra, Szentiványi Carola, Szerviczky Gabi, Szirmay Matild, Waldbott Ika, Heda és Mária báróné, Wiczmándy Marian.

Sz. I.

VARMEGYE ÉS VÁROS.

(Helyettesítés. A főispán dr. Simonovits Ignác varanyi járásorvos betegségének tartamára a járási orvosi teendőket ellátásával dr. Friedmann Vilmos ottani körorvost bízta meg.

(A nagymihályi posta- és távirtdahivatal elhelyezése. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter felhatalmazta a kassai posta- és távirtdahivatalát, hogy *Lászlófi* László vármegyei utbiztos által a nagymihályi posta- és távirtdahivatal céljaira egy, az igényeknek megfelelően felépítendő épületet 1904. évi augusztus hó 1-től tíz évre vegyen ki bérbé.

(Utcarendezés Sátorlajuhelyben. A Csalogány-utca, amelyben az új zemplénavarmegyei kórház épül, a kórházi építkezés folytán rendezés alá kerül. A városi építészeti bizottság az érdekeltekkel egyetértőleg ezen utca szélességét egész hosszában 22 méterben állapította meg.

HIREK.

Adatok a magyar tánchoz és a „palotás”-hoz.

A gyönyörű terv megvalósult! Zemplénmegye intelligens társadalmának műkedvelői f. hó 27-én fényes, nagyszerű műkedvelői előadást rendeztek a városi színházban az erdőbényei tűzkárosultak felsegélyezésére. A műkedvelői előadás védnökségét ő kir. Fensége *Stefánia*, gróf *Lónyay Elemérné* és diszelnökségét gr. *Hadik Béla* Zemplénavarmegye főispánja fogadták el.

E műkedvelői előadás lefolyásának referádája meg van írva lapunk más helyén. Ott kellően méltatva van az előadás rendezőségének fáradsága, kellő módon van ismertetve és értékelve az ennek nyomán fakadó siker, a valóságos diadal. E helyen nem lehet céloz magát a műkedvelői előadást ismertetni; csupán azon ok, — hogy ezen az előadáson a műkedvelők egy csoportja a műsor 5-ik pontjában a palotást bemutatta — készített tollat fogni, hogy e táncról, a régi idők egyedüli udvari táncáról egyet-mást, talán nem egészen érdektelen dolgot elmondhassak.

A magyar táncról a XIV. századnál kezdődnek fennmaradt, hiányos leírásaink. Ugy a hazai, mint a külföldi írók leírásából is csak nagyon silhouetikus s homályos a kép, amit a régi magyar táncról alkot-

tunk. Annyi bizonyos, hogy a magyar tánc történetének első szálat az őskorig vihetnénk vissza. Hiszen általánosan tudott dolog, hogy a pogány vallási szertartásoknak a tánc volt a feltétlen kiegészítő része. Őseink áldozat-bemutatása, egyéb vallási szertartásai, sőt temetkezési szokásai sem nélkülözték a táncot. És ebből egy értékes conclusiót vonhatunk le, nevezetesen azt, hogy a melódia, melyre e táncokat járták a zene ősfarmája.

Ahol a magyar táncra vonatkozólag határozott alakot nyerhetnek a következtetések, az a XV. század s Kinizsi kenyérmezei tánc. Azonban e kor, e tény sem enged kiterjedtebb következtetést, de már a XIV. század kétféle táncról tesz említést: *népies és udvari* táncról. Az udvari tánc a „palotás” volt és ép e tánc az, melyről legelőször vannak bővebb írott emlékeink.

Gróf Bethlen Miklós, Bethlen János erdélyi cancellár elsőszülött fia, ki az u. n. „Leopoldi diploma” kieszközlésével is maradandó nevet biztosított magának a történelemben, irodalom-történeti szempontból is kiváló férfiak korának. Számos munkája közül a tánc történetének szempontjából magyar nyelvű munkája az „Önéletírás” bír reánk nézve fontossággal. Ő az első író, ki a palotás táncolási módját körülményesebben leírja.

Az akkori idők divatos palotása az említett forrás szerint ez:

„A palotást az ifjak s leányok nagy körbe összefogódzva táncolják. Van egy előtáncos, ki az egészet vezet. Csendes lépésekkel kezdődik, mi mindgyorsabbá válik, míg táncfigurákba női ki magát. Miután a férfi egy-kettőt perdül, átöleli táncosnőjét, ki kezét szintén reá nyugtatja, azt megforgatja, de vigyáz, hogy a félkört e közből sem lépje át.”

A XVII—XVIII. század egyik nagyértékű és páratlanul álló erkölcsi-történeti munkája, altorjai báró Apor (Új) Péternek főműve a „Metamorphosis Transylvanae”, melyben Apor Péter az erdélyi mulatságok és vendégségekről írva már lengyel változó, lapockás, gyertyás, süveges, egeres táncokat is említ; azonban ezen adatok csak a magyar tánc létezésének folytonosságát bizonyítják, ám a táncok alakjáról, vagy nagyon keveset, vagy éppen semmit sem árulnak el. E sajnálatra méltó tény a „Palotás”-ra is áll, bár éppen e tánc az, melylyel az akkori írók viszonylagosan a legtöbbet foglalkoznak.

Csodálatos, hogy némely külföldi utleíró, ki hazánkban is megfordult a magyar udvari élet e felkapott táncáról, s egyáltalán a magyar nemzeti táncról — még ha alkalom kínálkozik is — alig szól valamit. A szűk keret jelenleg csak két szemelvény felemelését engedi. Így Eschenloer Péter utleírásában (Geschichten der Stadt Berslau) Nápolyi Beatrixnak (Mátyás második felesége) honunkba való megérkezéséről, lakodalmaról írván, így szól: „Ebed után következett a tánc, hol a király is táncolt menyasszonyával”... Eyny. Semmi több. Ugy látszik, hogy a látott táncokat Eschenloer nem tartotta figyelemre méltóknak; már a királyné fivérének olasz táncáról dicséretileg beszél. Vagy Candalei Annának (II. Ulászló felesége) Budára való utazásáról írván Bretagnei Anna egyik fegyvernőke a táncot így végez: „Ebed után mindenki tiszteltgette a királynét és királynőt s azután következett a tánc és zene.” Érthetetlen e közönyösség, mert hogy ilyen alkalmakkor specielis magyar táncot ne táncoltak volna: el sem képzelhető.

És e közönyösség, avagy az utleírók a fortiori túlzásba vitt sovínizmusa az oka, hogy a magyar tánc története oly hézagos, és magáról az udvari táncról, a „palotás”-ról sem tudunk sokat. A XVIII. század azon-

ban már említi, dicsőíti e táncot, ami különben természetes, hiszen e századba esik a *palotás fénykora*.

A XVIII. század palotásáról egy nagyon ügyesen szerkesztett choreographiai munka következik: írja: „a palotás zenerythmusa és üteme gyorsabb volt, mint abban az időben divatozó külföldi táncoké: a pavane, sarmande, alamende, s később a menuet.”

Ugyanezen forrás a XVIII. század palotásáról említi, hogy annyira közkedvelt tánc volt, hogy még az egyház szolgálai is táncoltak. E táncot lejtették a főurak és hölgyek az udvarnál.

Az akkori palotásnak már birjuk kimerítő leírását. A palotás e források szerint három részből állott, két lassuból és a cifra-ból (figura). A II. figura kettős tánc volt, melyet az előtáncos lejtett táncosnőjével, vagy legtöbbször az előtáncos maga. A palotásnak ez a magántánc a magyar szülő első alakja.

A palotás azonban emez alakját sem tartotta meg mindvégig. Folyton toltak hozzá, avagy elvettek belőle. Legszeresébb, legtöbbet mutató, s a régi palotához viszonyítva legsikerültebb utánzatok Tóth Soma táncművésznek tánc, a 60-as évek palotása. És ez azon palotás, melyet műkedvelőink egy csoportja a jótékony-célú műkedvelői estélyen bemutatott. Révész Imre táncosnő tapintatára, ügyességére vall az, hogy a hatvanas évek palotását az eredetihez hűen, csupán az elkerülhetlen, szükségszerű változásokkal tanította be, ügyesen s nagy táncosnői rutinjal. S ha elismerés illeti műkedvelőinket buzgalomuk és készségükért, minden bizonynyal az illeti Révész Imrét is, ki feladatának oly nagy buzgósággal, dicséretreméltó törekvéssel felelt meg. Nyujtsunk tehát neki e helyen is elismerést és köszönetet.

Németh Pál.

Julius hó elsejével új előfizetést nyitunk lapunkra kérjük azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetése ezen a napon lejárt, nemkülömben azokat, kik az előfizetési díjjal hátrálékban vannak, hogy a már küldött utalványok felhasználásával az előfizetést megújítani, illetőleg a hátrálékot beküldeni sziveskedjenek.

A fürdőidény alkalmából megkeresésre lapunkat t. előfizetőinknek utána küldjük.

Tisztelettel:

A kiadóhivatal.

— Színház rovatunk folytatóságos cikke aktuális közlendőink miatt e számról lemaradt.

— Eljegyzés. Eder Ödön kassai ügyvéd és neje *Benezúr* Ilona fia, Eder Gyula festőművész, f. hó 28-án eljegyezte *Boruth* Jolánkát, néhai *Boruth* Elemér író és neje *Evva* Ottilia leányát Tolesván.

— Uj zászlóaljparancsnok. A Marosvásárhelyre áthelyezett *Benárd* Jenő őrnagy helyére a helybeli honvédszászlóalj parancsnokává *Ladzin* Rajmund százados nevezették ki. A távozó őrnagy városunk társadalmának minden rétegében nagy népszerűségnek örvendett.

— Uj doktor. *Damjanovich* Miklós, *Damjanovich* Agoston bodrogszerdahelyi gör. kath. lelkész fia, a kolozsvári tud. egyetemen az utolsó szigorlatot szép sikerrel letette s a jogtudományok doktorává avattatott. A jeles készülségű uj doktornak, lapunk munkatársának, gratulálunk.

— A ruthénkérdés megoldása Klenován. Tagadhatatlan, hogy felvidéki népünk szellemi fejlődésének legnagyobb akadálya anyagi viszonyainak mostohasága s hiába való minden törekvés a szellemi fejlődés,

a praktikus gazdálkodás megteremtésére mindaddig, míg annak a népnek nem adunk kedvezőbb megélhetési viszonyokat. Hiába beszélünk a megingott erkölcsi erő megszilárdításáról e nép között mindaddig, míg nem adunk neki szilárd anyagi alapot, melyről lelke természetes jószágával be tudja látni a korezmák erkölcsröntő s az iskolák áldásos hatását, meg tudja vetni a mai kor vállalás és államellenes áramlatait. *Legeza* Irén a vármegyénkbeli Klenova község gk. lelkésze ezen az alapon állva, most — mint örömmel értesülünk — keresztülvitte azt, hogy a klenovai gazdák gróf *Hudik-Barkóczy* Endre mezőgazdaságához tartozó és eladóvá lett 956 hold szántó és legelő birtokot megvették s ezen vétel által megoldották Klenován a ruthénkérdést. 100 részre osztották fel az eladás tárgyát képező területet. A vétel legelső eredménye az, hogy a Klenovárról Amerikába nagy számban kivándorolt nép rövid idő alatt visszatér s munkás kezét újból felajánlja elhagyott hazájának. Legyen érte hála a fenkölt gondolkozású grófnak és a hivatását szívén viselő lelkésznek.

— Brutális ember. *Gondkovic* Katarina eseléd egy iszonyuan megvert gyermeket hozott ma a rendőrkapitánysághoz. Az egy éves gyermek a sajátja volt. Mialatt anyja a péknél járt, a gyermeket otthon hagyta. E közben történt, hogy az apró leányka sírásra fakadt, ami a szomszéd szobában dolgozó *Schiffer* Smile szabósegédet annyira kihozta a sodrából, hogy a síró gyermekhez a konyhába rontott és egy szíjjal annyira megverte, hogy az ártatlan gyermek hátán sűrű véralámlások képződtek. Az anya mit sem sejtve tért haza s csak a fájdalmas sírásra lett figyelmes és vette észre, hogy apró gyermekét embertelen módon megverték. A minden emberi érzésből kivetkőzött, brutális szabósegédet az illetékes bíróságnál feljelentették, ahol megkapja méltó büntetését.

— Pályázat postagyakornoki állásra. A kassai m. kir. posta-távirda igazgatóság kerületében betöltendő 12 gyakoronok jelölt állásra ezennel pályázat hirdettek. Ezen állásokra az 1883. évi I-ső törvények 14-ik §-a értelmében azok pályázhatnak, akik középiskolát, vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen elvégeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. Továbbá azok, kik a középiskolát az 1902—903-ik tanévet megelőzőleg végeztek. A sajátkezűleg írt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal fölszerelt kérvények folyó évi július hó 30-ig a kassai posta- és távirda igazgatóságához nyújtandók be. Egyszeres felvilágosítás szerezhető szerkesztőségünkben a hivatalos órák alatt.

— Véres verekedés volt f. hó 29-én Szerencsen, mint ottani tudósítónk írja. *Kondás* József legényvirtusairól általánosan ismert ottani lakos lakodalomról haza térve mintegy huszadmagával betért egy korezmába, hol az ott mulató három idősebb embert ölmosvégű botjával alaposan elboritva a járásorvos, míg *Kondás* Józsefet, kinek másnap kellett volna verekedésért rá rótt 7 havi börtönbüntetésé kitöltéséért Ujhelyre jönni, a csendőrség vette gondozásba.

— Jégeső. A nagymihályi járásban fekvő *Oreszka* községben június 2-án éjjel pusztított jégeső oly óriási károkat okozott terményben, gyümölcsben és szőlőben, hogy a község lakosai közül többen előreláthatólag inségbe fognak jutni. A hatóság a károsultak összeírása, adóelengedés, pénzbeli segély és vetőmag-kölcsön kieszközlése iránt a szükséges lépéseket megtette.

— Leszúrták a csendőrök. Bekecs községben — mint szerencsi tudósi-

tónk írja — a kivonult 2 esendőrből állott járőr f. hó 28-án kénytelen volt fegyverét használni. — A két járőr ugyanis a jelzett napon este betért az ottani korezmába, hol felszólították a garzdálkodásairól ismert *Ternai* Feren? munkást, hogy a helyiséget hagyja el. Engedelmség helyett egy szódás üveg volt a felelet, mely az éppen cigarettáért betérő *Farkas* Elemér szerencsi nyomdász segédét találta. Az egyik esendőr e nem várt támadásra szuronyával a támadó *Ternai* felé dőft, kit baloldalán súlyosan meg is sebzett. Az esetről táviratilag értesítették a kassai csendőrker. parancsnokságot, mely tekintve, hogy *Ternai* ellenszegülésért a csendőrök már mult év őszén is leszúrták s e hatóságelleni erőszakért az ujhelyi kir. törvényszék 1 évi börtönnel sújtotta, bizonyára kifogja mondani a jogos fegyverhasználatot.

— A t. szülők figyelmébe. *Udvardi* Szaniszló zongora tanár ez uton hozza a n. é. közönség tudomására, hogy házában, valamint házon kívül is kezdőknek avagy haladóknak alapos zongoraoktatást ad a nyári szezon alatt is. — Lakása: Szepeesi dr. házában.

— Magános uri ember részére a Kazinezi-utcában egy butorozott szoba bármely naptól kezdve kiadó. Bővebbet a kiadóhivatal.

IRODALOM.

Rákóczi-ünnep. A Rákóczi szabadságharc kétszázados évfordulója alkalmából értékes, becses és időszerű ajándékkal kedveskedik olvasóinknak a legregyebb és legnagyobb, legjobban szerkesztett, független irányu magyar napilap: az *Egyetértés*. Egy Rákóczi-album lesz ez a kiválóan becses díszmunka, a melynek nagyobbik fele a kétszázszentéves dicső eseménynek irásban és képből való ismertetésének és bemutatásának lesz szánva. Muta-tóul ez albumból minden ujonnan belépő előfizetőnek a kiadóhivatal azonnal küld teljesen ingyen és bérmentesen egy gyönyörű kartonlapot, a mely *Kossuth* Lajos leghívebb arcképe. Az évközben járó kedvezményekből ez a karácsonyi ajándék nem von el semmit. Nagy ünnepi mellékletek, bőséges irodalmi rész, a legkitünőbb regények, nagy események idején külön kiadások és külön mellékletek sohasem maradnak el. Az *Egyetértés* megrendelhető egy hónapra 1 frt. 80 krért. a kiadóhivatalban; Budapest. IV., Vármegyec-utca 11. szám.

Postagalamb versenyek. Postagalamb tenyésztéssel hazánkban ezidő szerint két egyesület foglalkozik. A budapesti *Columbia* és a kassai postagalamb tenyésztők egyesülete. A *Columbia* minden éven Hatvanból, Kassáról és Przemysclből (Galicia) röpvetsenyt rendez, míg a kassaiak *Budapest* rendezik Kassára versenyeket. Ezen versenyek díjához a cs. és kir. hadügyi kormány tekintélyes öszszeggel járul. A versenyek programja és a tenyésztésre vonatkozó összes tudnivalókkal hazánkban csak egy lap, *Parthay Géza* „Szárnyasaink” című lapja foglalkozik, melynek hasábjain szakszerűen vannak tárgyalva a baromfi tenyésztés minden ágára vonatkozó ismeretek; a baromfi, galamb, madár és tengeri nyul tenyésztés. Baromfi betegségek, eladás és vételek. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, Rottenbiller-utca 30. szám.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

D. L. Szerencs. Tudósításait köszönjük. Sziveskedjék a jövőben is szerencsételen munkásságával. Az sz. egyház ünnepe jövő számban jön.

Egy gazda. Mivel álnév alatt írt cikkkel érdemlegesen nem foglalkozunk, kérjük incognitója elárulását.

Kiadótulajdonos: **Éhler Gyula,**

BÁRTFA -GYÓGYFÜRDŐ

Felsőmagyarország.

Pesta, távirat- és vasúti állomás.

Kiváló égvényes sós vasas savanyúvizek.

6000 holdas gyönyörű fenyves-erdő.

Az ORVOS-FORRÁS egyenértékű a gleichenbergi, seltersi forrásokkal; az ERZSÉBET KIRÁLYNÉ FORRÁS a spaai, schwalbachi, franzensbadi forrásokkal vetekedő hatalmas vasas-forrás a töltő- és főforrás emlitett két forrás közt szerencsés átmenetet képeznek.

Nagyszabású ásványvíz-fürdőház és vizgyógyintézet.
Állandó gyógyszerár. Idény május 15-től szeptember végéig.

Ásványvíz ivókúra, szénsavas vasas- (acélfürdők, fenyőlevek, vasúti vaslápfürdők, savó-tejkúra, massage-, viz-, villamos-gyógyimód stb.

Gyógyjavaslatok: női nemi bajok, vérszegénység, sápkór, légzőszervek, gyomor és béhuratos bántalmak, kimerülések, gyengeségek, idegbajok, görvély angolkór, utókúra gyanánt a karsbadi, marienbadi, balli, lipiki, fürdők használatát után.

Palotaszéri szállodákban, számos villákban 1500-nál több kitűnő lakszoba, részint konyhával, villamos világítás. Több elsőrendű étkező, kávéház, cukrázda. Az új nagyszabású «ERZSÉBET KIRÁLYNÉ GYÓGYHÁZ» olvasó, társalgó, zongora, és táncstermekkel, állandó zenekar Lawn-Tennis-pályák, szép kirándulási helyek stb.

Fürdő tisztító orvos: **Dr. Hintz Henrik** közegészségügyi tanácsos, fővárosi női és gyermek-orvos, a Ferencz József rend lovagja, **Dr. Csérei János** a vizgyógyintézet vezető-orvos a kórház rendelő orvos, a gyomorbetegségek specialista, azonkívül még négy rendelő orvos.

Felvitőgostással, prospektussal szívesen szolgál, lakás megrendeléseket elfogad:

A fürdőigazgatóság.

30 évi siker!

ESZÉKI ARCZENŐCS
és eszéki
SZALVATOR SZAPPAN

eltávolítja a szepit, májfoltot,
és a bőr összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a

DIENES J. C. „SZALVATOR”
gyógyszertárból
ESZÉKEN, felsőváros.

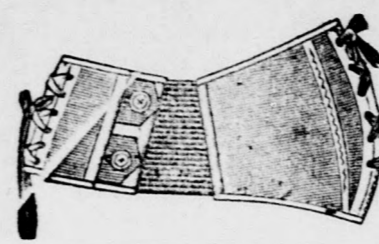
1 tégely eszéki arczenőcs ára . . . 70 fillér és 1 kor.
1 drb. Szalvator-szappan ára . . . 1 korona.
1 tégely kézi paszta ára . . . 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspor kis doboz 1 korona, nagy doboz 2 korona.
Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkatrésztől és megfelelően tökéletesen a 61,012 sz. B. m. rendeletnek.

Főraktár: BUDAPESTEN

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész
VI., Király-utca 12. és Andrássy-ut 29.

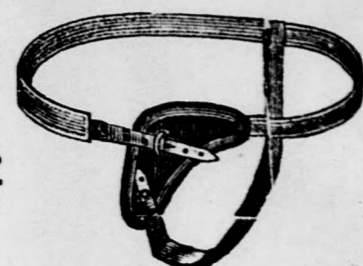
Mindenféle bel- és külföldi friss töltésű ásvány- és gyógyvizek, valamint forrás termékek kaphatók:
HAZAI H.
Ásványvíz kereskedésében (kis piac)

SÉRVBEN SZENVEDŐK

forduljanak hozzám

teljes bizalommal.

30 évi tapasztalatom, melyet a külföld legnagyobb **Orthopaediai** és **kötszer** műhelyeiben szereztem, biztosítottam nyújt szakképességemről, hogy a legelavultabb sérvknél is segítsek. — Készítetek **kaskót, műtűt, egyenes tartót, püpkötőt, műlábat, kezeket** stb.

Nagy raktár mindennemű betegápolási cikk és orvosi műszerekben, **irigátor, ágy tál, éjjeli csovet, Bidet, tej sterilizáló készülék Prof. Soxlet szerint**, valamint minden **Gummi áru.**

Valódi francia különlegességek discretio mellett.

Kétyük saját gyártmány, mérték szerint is.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

BLUMBERG S. E. keztűs és műkötszerész
Kassa, főutca 91. szám.

Gazdasszonynak ajánlkozik

egy a háztartás minden ágában kellő képzettséggel bíró és főzni is tudó jó esaládból való nő, magános uri hához. — Cim a kiadóhivatalban.

Tk. 1884/1903. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Drössler Károly végrehajtható Nagy Vilmos végrehajtást szenvedő elleni 600 korona 80 fillér tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a saujhelyi kir. törvénzék (a tokaji kir. járásbíró) területén levő Tolcsva község határában fekvő a tolcsvai

a) 705. sz. tjkvben 1/12 részben a végrehajtást szenvedett, — 1/12 részben pedig Habermann Tóbiásné szül. Grósz Száli, Löwinger Sámuelné szül. Grósz Róza, Reisman Mórné szül. Grósz Kati, Grósz Ottil, Grósz Szerén és Grósz Móricz nevében álló 980. hrsz. ingatlanra a Grósz Ignác, Wohl Sarolta javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségbentartása mellett az 1881. LX. t.-cz. 106. §-a alapján egészben 120 korona,

b) a 761. sz. tjkvben ugyanazok nevében álló 1070 hr. sz. ingatlanra ugyancsak egészben és a Grósz Ignác özvegyi haszonélvezeti jogának épségbentartása mellett,

c) az 1031. sz. tjkvben 1/12 részben a végrehajtást szenvedett, 11/12 részben pedig a Löwinger Sámuelné, Reisman Mórné, Keszler Miksáné, Karácsonyi Pálné és Grósz Móricz nevében álló 1728. hrsz. ingatlanra a Grósz Ignác özvegyi haszonélvezeti jogának épségbentartása mellett, egészben 96 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi július hó 27-ik napjának d. e. 10 órakor, Tolcsva község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 százalékát vagyis 12 kor., 6 kor., 82 kor., 12 kor. és 9 korona 60 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX-ik t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezehez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1903. évi június hó 16-án.

Plathy, kir. jbró.

876/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a saujhelyi kir. járásbíró 1903. V. II. 261/1. számú végzése következtében hivatalból képviselt Kollár József és társa javára Dr. Szirmai István s.-a-ujhelyi lakos ellen 336 kor. s jár. erejéig 1903. évi május 8-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 880 koronára becsült következő ingóságok u. m.: házi butorok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a saujhelyi kir. járásbíró 1903. évi V. II. 261/3. számú végzése folytán 336 kor. tőkekövetelés, ennek 1902-ik évi július 14. napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 65 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig S.-A.-Uj-helyben a peres lakásán leendő eszközésére 1903. évi július hó 2-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzítés mellett, a legtöbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is el tognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülhajtatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés, az 1881-évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Saújhelyben, 1903. évi június hó 16-án

Fejér Zoltán, kir. bir. végrehajtó.

Tanuló

lelvétetik a „Zemplén” könyvnyomdájában.

Tk. 2906/1903. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A király-helmecci kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sutri János végrehajtható Faragó Rozália, Sutri Jánosné végrehajtást szenvedő elleni 2550 korona tőkekövetelés, ennek 1901. március 2-től járó 5% kamata, valamint 124 korona 80 fillér és 42 korona 05 fillér per- és végrehajtási költség iránti végrehajtási ügyében a satoraljai helyi kir. törvénzék és a király-helmecci kir. jbróság területén levő a leleszi 73. sz. tjkvben 1067 (1435—1436) (1501—1503) (1930—1931) (2650—2651) 2871., 3408., 3439., (3772—3773), 4123. 4268., 4380., (4540—4541) és 4615—4616. hr. szám alatt foglalt ingatlanokból B) 8. sorszám alatt Sutri Jánosné, Faragó Rozália tulajdonát képező 1/2 részre az árverést 1358 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi augusztus hó 25. napjának d. e. 10 órakor Lelesz község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsártnak 10%-át vagyis 135 korona 80 fillért készpénzben, — vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Király-Helmeccen, a kir. jbróság mint telekkönyvi hatóságnál 1903. évi június hó 11-én.

Bodnár, kir. jbró.

Thierry A. gyógyszerész

CSODA-BALZSAMA

a legjobb diätetikusházi szer emésztészavarok, gyengeség, émelygések, gyomorégések, felpuffadások stb. ellen, köhögéscsillapító, görcscsökkentő, nyálkaszételő, tisztító hatású. 12 kis vagy 6 dupla üveg bérmentve csomagolással korona 4.—

Thierry A. gyógyszertára a „Védangyalhoz” Pragerada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

Valódi csakis az itt látható apáca-védjeggyel.

Nagyon ajánlatos ezen hatásos szert utazóknál állandóan magánál tartani.

Mirét szenved ön? holott örök minden, habár még oly idült és bármily keletkezésű sebeinek sikerkes gyógyítása biztos kilátásba van helyezve és majdnem minden fájdalmas és veszélyes operációt kikerülhet a

Thierry A. gyógyszerész az Órangyal-gyógyszertár

valódi CENTIFÓLIA-kenőcse

égynevetett Csadabalsam használata által.

Ezzel a kenőccsel egy 14 éves és gyógyíthatatlannak tartott csontszűl teljesen meggyógyított, újabban még egy 22 éves régi, súlyos rákszerű betegség is.

A valódi Centifolia-kenőcs alkalmazva lesz gyermekégyas nők fájós mellénél, a tejváladék szorulásánál, mellkeményedésnél, orbáncznál, mindenféle idült bajok, kifakadt lábak és csontoknál, sebeknél, sósfolysoknál, dagadt lábak, sőt csonttráknál is; kardvágás, szúrásnál és lösebeknél, vágott és zúzott sebeknél; mindenféle idegen testek kihűzésára, mint: üveg- és faszilánkok, homok sörét, tövis stb., minden gennyedésnél, daganatnál, karbunkuloknál, ujképződéseknél, sőt ráknál is; ujgilisztánál vagy gáncsnál körömgülyésnél, hólyag- és sebes lábaknál; **mindennemű égési sebeknél**, megfanyott tagoknál, a betegek fekvéstől keletkezett sebeinél, nyakdaganat-, vérfekély-, fülfolyás és gyermek sebeknél stb. stb. Kevesebb mint két szelence nem küldetik át. **Két tégely ára K. 2.50 az összeg előzetes beküldésével mely levélbelyegeken is beküldhető. Számos bizonyítvány rendelkezésre áll.** Ova intek mindenkit hatástalan hamisítványok vételétől s kérem pontosan ügyelni, hogy minden tégelybe a fenti védjegy és a cégnek **Thierry A. Órangyal gyógyszertára Pragerada** bétegetve kell lennie. Minden tégelynek egy használati utasításba ezen védjeggyel ellátva kell göngyölvie lennie. Egyedül valódi Centifolia-kenőcsöm hamisítót és utánozóit a védjegytörvény alapján szigorúan üldözöm, épen így a hamisítványok árusítóit is. — Egyetlen beszerzési forrás: **THIERRY A. Órangyal gyógyszertára Pragerada-ban Rohitsch-Sauerbrunn mellett.** — Központi raktárak Budapesten: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél; Zágrábban **MITTEL-BACH S.** gyógyszerésznél és Bécsben **BRADY C.** gyógyszerésznél.

